

ВСТУП УКРАЇНИ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ: СУБ'ЄКТИВІЗМ АБО ОБ'ЄКТИВНА НЕОБХІДНІСТЬ

Карась Д.

Національний університет харчових технологій

Європейська інтеграція — це динамічна політична споруда, що постійно розбудовується. Згідно із західною традицією вона спирається на систему оригінального управління. Європейські держави прагнуть здійснити своє історичне завдання: шляхом вільного колективного використання своїх можливостей, розвинути нову політичну інституціональну модель, яка б дала змогу створити на Європейському континенті найкращу модель соціального, економічного і політичного розвитку та перетворити об'єднану Європу у світову надпотужну силу.

На сьогодні нагальною потребою об'єднаної Європи є перебудова окремих інституцій, а також загальна реформа системи, що має стати демократичнішою,

ефективнішою і, зрештою, більш «парламентською». Це вирішальна фаза впорядкування установ, до того ж ускладнена проблемами розширення Євросоюзу на південь і схід та інтеграцією нових країн і суспільств. Саме тому настав час обміркувати інституційні реформи, необхідні для того, щоб об'єднана Європа могла й надалі відігравати належну їй роль.

Європейська інтеграція стала для України не лише пріоритетом зовнішньої політики, а й рушійною силою внутрішніх перетворень і реформ, частиною національної ідеї. На сьогодні переважна більшість політичних сил та пересічних громадян не бачать альтернативи демократії та ринковій економіці, наближенню до європейських стандартів, упровадженню їх у всі сфери суспільного життя.

Для України такий курс є життєвою необхідністю, втіленням її прагматичного прагнення досягти високих стандартів добробуту громадян і громадського суспільства, правової держави та соціально орієнтованої ринкової економіки [1].

В умовах нинішньої зовнішньополітичної ситуації мета України — передусім економічне співробітництво з Європейським Союзом, яке необхідно ефективно та швидко розвивати. Якщо ми хочемо стати членом Європейського Союзу, то маємо докласти всіх зусиль, щоб поводитись як його потенційні члени. Остаточний результат нашого руху залежить передусім від нашої спроможності впорядкувати власну домівку. А тому першочерговим завданням є концентрація зусиль на успішній адаптації законодавства, послідовному здійсненні демократичних і ринкових перетворень у нашій державі [1].

Над питанням вступу України в ЄС працювало багато науковців, таких як: І. Бураковський, Г. Немиря, О. Павлюк, В. Маштабей. У їхніх статтях детально проаналізована нормативно-правова база стосунків України та ЄС, також в них йдеться річ про те, чим саме ЄС привабливий для України і навпаки, чим приваблива Україна для ЄС як економічний партнер [2].

Коли розглядають країни, які претендують на членство в ЄС, Європейська комісія, крім інформації, яку надає сама держава, вивчає також документи інших міжнародних організацій, передусім Ради Європи, котра є визнаним авторитетом зі встановлення контролю за дотриманням стандартів у сфері демократії, верховенства права та прав людини. Саме запровадження стандартів Ради Європи у сфері демократії, верховенства права і прав людини слід розглядати як головний політичний пріоритет держави та ключовий механізм досягнення відповідності України передусім політичним критеріям членства в Євросоюзі [3].

Основними цілями Європейського Союзу є:

- створення міцного союзу між народами Європи;
- сприяння збалансованому та тривалому економічному прогресу шляхом ліквідації внутрішніх кордонів, посилення економічної та соціальної взаємодії, створення економічного і валютного союзу і запровадження єдиної валюти;
- утвердження власної ідентичності в міжнародній сфері шляхом проведення спільної зовнішньої політики і політики в галузі безпеки, а в перспективі — і спільної оборонної політики;
- розвиток співробітництва в юридичній сфері;
- збереження та примноження загального добробуту[1].

Переваги, які стануть позитивними наслідками для вступу України в ЄС:

- політичні переваги: стабільність політичної системи та адаптація національного законодавства із законодавством ЄС, реформування недієздатного національного судочинства;

– економічні переваги: забезпечення розвитку середнього та малого бізнесу, впровадження стандартів ЄС у виробництві, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств;

– соціальні переваги: формування середнього класу, реформування освіти, охорони здоров'я, соціального захисту тощо;

– ідеологічні переваги: Поширення української культури в країнах ЄС[2].

Молоді демократії мають широко застосовувати механізми наближення правової системи до європейських норм і стандартів. Отже, вся історія участі України в різних міжнародних організаціях є сталим правовим процесом. Уряди змінювали один одного, змінювалися національні та міжнародні умови їхнього функціонування, змінювалися їхні інтереси у відносинах зі згаданими організаціями, але сама участь не припинялася. Це дало змогу Україні в цілому налагодити механізм участі в цих об'єднаннях.

Повноцінна участь України в міжнародних організаціях сприяє розв'язанню проблем внутрішнього розвитку. Це розширює та поглиблює міждержавне спілкування, допомагає просуванню національних інтересів в інших країнах і водночас досягненню цілей міжнародної спільноти.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Борщ Л. М., Герасимова С. В. Інвестування: теорія і практика: Навч. посіб. — 2-ге вид., перероб. і доп. — К.: Знання, 2007. — 658с.

2. Рудік А. Позитивні та негативні наслідки вступу України в ЄС. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/28990/1/integration.pdf>

3. Смирнова К. В. Європейська інтеграція та Україна. — Право України. — 2011. — № 4. — С. 153–158

Науковий керівник: Салатюк Н.М.